

Kako najbolj poceni povečati smučišča

piše Miran Mihelič, Bovec 25.12.2009

Na edini »evropski čezmejni žičnici« je cokla mačehovski odnos Slovenije

Povezava smučišč na Kaninu je končno odprta tudi uradno. Ostaja pa cokla kakovosti ponudbe in razvoja v odnosu večine slovenskih vlad do bovškega – lastnega dela smučišča. Zavajajoči podatek 17 km smučarskih prog na slovenski strani terja razmislek, kako priti čimprej do njega in do zanesljivega dostopa tudi iz bovške strani do povezave.

Ob povezavi smučišč na Kaninu, lahko tudi iz nekaterih izjav znanih tekmovalcev npr. Jureta Koširja, takoj prepoznamo, da moramo pri nas nanovo pretresti zadeve nacionalno, strokovno - projektno in investicijsko.

Tudi letošnji vsebinsko in nočitveno »prazni« božični, vendar polni novoletni prazniki ponovno dovolj zgovorno povedo, da tudi cela zimska sezona ne bo bistveno boljša od lanske. Morda bo nekaj več enodnevnih smučarjev v pomladanskem času, ker bo smuka iz Sedla (2300 m) čez Prevalo nekaj fantastičnega še v zgodnjem poletju. Seveda pa morajo v aprilu žičnico zagnati ob petih zjutraj in končati, ko je sneg preveč južen.

Nenadno in zelo pogosto menjavajoče se vremenske razmere tudi negativno vplivajo na kakovost snega in zato ga je treba steptati že med dnevno smuko. Hitro in učinkovito pa je mogoče reagirati le, če za čas teptanja izmenično zapremo vsaj dve smučarski progi naenkrat.

Brez poseganja v naravo lahko privabijo na Kanin veliko turnih smučarjev označeni turni smuki, pri katerih je potrebno zavarovati smrtno nevarna brezna, ki so, prekrita s snegom, prave pasti. Ta strah množice odvrča od turnega smučanja na tej gori. Poleg teh pa bi lahko prihajalo na to smučišče stotine t.i. prosto-smučarjev, ki vijugajo ob smučarskih progah oz. izven njih ograj. Tudi te odvrčajo isti razlogi. V primerjavi z urejanjem smučarskih prog, je strošek označb in ograditve ali zamreženja teh brezen, zanemarljiv.

Za ureditev novih smučarskih prog, na območju že zgrajenih žičnic - Skripov, ima Kanin velika osojna in tudi prisojna melišča in sicer ob vzhodnem vznožju Skednja in obeh straneh Stadorja. Na vzhodni strani slednjega poteka po dolini Krnice znameniti turni smuk. Nad dolino, čez Puklce pa je mogoče pripraviti smučarsko proggo. Za ureditev teh »novih« smučarskih prog, ki so že nekakšna divja smučišča, je pomembno najbolj to, da bi posegli v glavnem v melišča in v manjši meri v teren ob njih, saj bi narinili ali navozili nanj naravni drobir iz melišč. Tudi za ureditev prehoda iz melišča v gozd, bi z melom zapolnili manjše globeli in teren pod njimi ohranili takšen kot je.

S takšnim pristopom bistveno znižamo stroške in skrajšamo čas izvedbe.

Tudi obstoječa smučarska progga v Velikem Grabnu je sedaj preozka in slabo izrabljena priložnost. V njeni spodnji četrtini se mora smučar spustiti smuk, če hoče brez zamude petih minut hoje navzgor prismočati k spodnji postaji sedežnice.

Cel Graben je v bistvu spoj treh melišč. Te se lahko iz strani delno porine v ozko dno in tako se širina smučišča podvoji. S tem pa tudi možno število smučarjev na tej smučarski proggi. Obenem se na nekaterih mestih zmanjša poševna stranska površina terena, od koder se vsipajo plaziči. Tako lahko ponekod očistimo melišče vse do stene in izgleda kot nekoč, ko je bilo melišče pol manjše. Bolj kot buldožerji so se pri takih delih izkazali veliki bagri in tovornjaki.

Seveda pa je prvi pogoj, da Kanin uveljavi že sedanje smučarske progge kot konkurenčne, izgradnja take dostavne žičnice, ki bo delovala tudi v primeru zloglasnega vetra, ki pomeni nezanesljivo ponudbo - za turista izgubo denarja in dragocenega prostega časa. Bovec, v tem primeru, tudi ne more nuditi nobenega nadomestila. Toda smučarji ne bodo prihajali zaradi nadomestila.

P.S. :

Priloženi fotografiji prikazujeta možne smeri novih smučarskih prog skozi melišča ali tik ob njih.